DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 20 maja 1955 r. Nr 3 Poz. 64—67

TREŚĆ:

Poz. 64

UCHWAŁA Nr. XIII/125 z dnia 7. IV. 1955 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w sprawie walki ze stonką ziemniaczaną w roku 1955.

Mimo dużego wysiłku i pewnych osiągnięć w walce ze stonką ziemniaczaną w ostatnich latach, ilość ognisk i stan zagrożenia stale wzrasta.

Do najważniejszych błędów i zaniedbań w walce ze stonką ziemniaczaną w roku 1954, które nie pozwoliły na poważnejsze ograniczenie rozwoju tego szkodnika, trzeba zaliczyć:

1. Niedostateczną mobilizację samych użytkowników ziemi do indywidualnych, systematycznych poszukiwań.

2. Niedokładność i powierzchowność w wykrywaniu i likwidowaniu ognisk.

3. Nie dopilnowanie przeprowadzenia poszukiwań na polach ziemniaczanych bardziej odległych od miejsca zamieszkania.

4. Brak poczucia odpowiedzialności i udziału administracji PGR, aparatu POM w organizacji poszukiwań i likwidację ognisk na własnym terenie.

5. Słabe doprowadzenie podstawowych form propagandy do samych użytkowników ziemi.

Poważna sytuacja na odcinku walki ze stonką ziemniaczaną wymagać będzie w 1955 r.bardziej energicznej mobilizacji do walki z tym szkodnikiem ze strony aparatu Rad Narodowych, instytucji i organizacji masowych oraz całego społeczeństwa.

W trosce o stały rozwój produkcji i ochrony ziemniaków, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, postanawia:

1. Powołać pełnomocników do walki ze stonką ziemniaczaną na 1955 r.

a) na Pełnomocnika wojewódzkiego — Z-cę Przew. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ob. Zbigniewa Wróblewskiego;
na zastępców Pełnomocnika wojewódzkiego: ob. Stanisława Otyńskiego i Edwarda Biernackigo — Woj. Komendanta Straży Pożarnej.

b) na Pełnomocników powiatowych:
w Białogardzie ob. Bolesława Jankowskiego, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Bytowie ob. Tadeusza Domino, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Człuchowie ob. Czesława Rejnowskiego, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Drawsku ob. Wojciecha Leźnickiego, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Kołobrzegu ob. Witalisa Awranienko, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Koszalinie ob. Franciszka Niewiadowskiego, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Miastku ob. Antoniego Badowskiego, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Sławnie ob. Józefa Piechowiaka, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Słupsku ob. Kazimierza Karca, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Świdwinie ob. Franciszka Bodnara, Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w Szczecinku ob. Bernarda Bondarowicza, Przewodniczącego PPRN,
w Wałczu ob. Czesława Zieleniewskiego, Przewodniczącego PPRN,
w Złotowie ob. Gerarda Ossowskiego Z-cę Przewodniczącego PPRN,
w PMRN Koszalinie ob. Romana Fabiańczyka, Z-cę Przewodniczącego PMRN,
w PMRN w Słupsku ob. Ludwika Zapolskiego, Z-cę Przewodniczącego PMRN.

c) Pełnomocników gromadzkich zatwierdzają Prezydia GRN.

2. Uznać likwidację samosiewów w okresie wiosny za pierwsze najważniejsze zadanie w walce ze stonką ziemniaczaną.

a) celem niedopuszczenia do wyrastania samosiewów w zasiewach jarych, przeprowadzić powszechne zbieranie ziemniaków w czasie orek i wiosennych prac polowych przed siewami, na ubiegłorocznych ziemniaczyskach.

b) pierwszą kontrolę jakości zbierania ziemniaków przeprowadzić komisyjnie w dniu 14. 4. br.

c) zobowiązać wszystkich użytkowników do systematycznego niszczenia wschodzących samosiewów ziemniaków w zasiewach ozimych i jarych, kopcach i kopczyskach.

d) przeprowadzić powszechną kontrolę niszczenia wschodzących samosiewów w drugiej dekadzie maja jako pierwszą ogólną lustrację.

3. Jako podstawową formę walki ze stonką ziemniaczaną wprowadzić obowiązek systematycznych indywidualnych poszukiwań przez samych użytkowników ziemi na własnych polach ziemiaczanych przynajmniej raz w tygodniu.

a) podnieść poczucie odpowiedzialności chłopów, robotników PGR i spółdzielców za wykrycie i zniszczenie ognisk stonki na własnych polach.

b) odpowiedzialnym za mobilizację użytkowników do indywidualnych poszukiwań jest przodownik wiejski ochrony roślin, cała służba rolna, pracownicy POM i administracja PGR.

c) indywidualne poszukiwania w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych organizuje kierownik gospodarstwa i zarząd spółdzielni, ustalając w tygodniowym planie prac polowych odpowiednie dnie, godziny i grupy ludzi.

d) specjalne nagrody przyznać tym użytkownikom, przodownikom, instruktorom, kierownikom PGR i zarządom spółdzielni produkcyjnych, którzy wyróżnią się w przeprowadzaniu indywidualnych poszukiwań.

4. Dla kontroli jakości indywidualnych poszukiwań przeprowadzić w ciągu roku 6 lustracji powszechnych z udziałem komisji Rad Narodowych, organizacji masowych, robotników z miast i młodzieży.

a) Dokładne terminy powszechnych lustracji ustali i zarządzi pełnomocnik wojewódzki do walki ze stonką w terminie do 10 maja b: r:

b) w dni kontroli zabrania się organizować wszelkiego rodzaju odprawy, narady, konferencje i zebrania które by hamowały udział aktywu.

c) powszechny i masowy udział w lustracjach ogólnych jest obowiązkiem każdego użytkownika ziemi w mieście i na wsi.

d) Wydział Komunikacji Drogowej zapewni samochody osobowe i ciężarowe, zgodnie z zapotrzebowaniem służby ochrony roślin.

e) wystąpić do Ministerstwa Rolnictwa o przyznanie specjalnego limitu benzyny na potrzebną mobilizację środków lokomocji dla lustracji powszechnych i likwidacji ognisk.

5. Upoważnić pełnomocnika wojewódzkiego do zarządzenia w razie potrzeby nadzwyczajnych form walki ze stonką ziemniaczaną.

6. Masowa profilaktyka w okresie nasilonego rozwoju stonki to jedna z nowych i bardzo odpowiedzialnych zadań w walce z tym szkodnikiem. W związku z tym zobowiązać pełnomocników do szczegółowego opracowania planu mobilizacji środków.

a) w powiatych; Białogard, Drawsko, Kołobrzeg, Koszalin, Szczecinek, Świdwin i Wałcz opylić i opryskać wszystkie ziemniaki w okresie od 1 — 15 lipca b. r. tj. przed rozpoczęciem żniw.

b) w pozostałych powiatach stosować zabiegi profilaktyczne w promieniu 1 km. przy każdorazowym wykryciu ogniska.

c) dla wykonania tych zadań zobowiązać POM-y i PGR-y do wytypowania — przeszkolenia obsługi fachowej, oraz zabezpieczenia gotowości aparatu w terminie do 25. IV. b. r.

d) zobowiązać Zarządy Rolnictwa do opracowania map sytuacyjnych i planów akcji samolotowej w terminie do 1. 6. b. r.

e) Pełnomocnicy wydadzą specjalne zarządzenie w sprawie udziału środków lokomocji i siły pociągowej w masowej profilaktyce.

f) w stosowaniu środków chemicznych unikać marnotrawstwa.

7. Rozwijać wszechstronnie różne formy propagandy w celu pełnej mobilizacji społeczeństwa do walki ze stonką a w szczególności:

a) wykorzystać prasę wojewódzką, miejscową i radiowęzły do informowania społeczeństwa o formach, znaczeniu i jego udziale w walce ze stonką ziemniaczaną. Za powyższe odpowiedzialny jest Zarząd Propagandy;

b) zwrócić się do ZMP, ZSCh z apelem o czynny udział w propagandzie zwalczania stonki ziemniaczanej.

c) upowszechnić metody walki w formie wydawania okresowych biuletynów.

d) Rozwijać wśród aparatu i pełnomocników współzawodnictwo w walce ze stonką ziemniaczaną w oparciu o problemy wskazane w niniejszej uchwale. Wytyczne do oceny współzawodnictwa opracować do dnia 15. 4. br.

8. Za organizacje i kontrolę całości walki ze stonką ziemniaczaną na polach PGR czyni się odpowiedzialnymi Dyrektorów Zjednoczeń i Zespołów.

a) na żądanie Zespołów — Prezydia Rad Narodowych są zobowiązane udzielić pomocy w lustracjach ogólnych.

b) zespoły będą informować Prezydia Rad Narodowych o przebiegu walki ze stonką wg. ustalonych zasad.

9. Decydującym czynnikiem mobilizacji chłopów pracujących są Gromadzkie Rady Narodowe, dlatego należy udzielić im maksymalnej pomocy w wykonaniu tych zadań.

a) omówić formy walki ze stonką na Sesjach GRN w okresie od 15. 5. do 15. 6. b. r.

b) na każdej wsi, za mobilizację odpowiada pełnomocnik wiejski GRN i przodownik ochrony roślin.

c) zobowiązać służbę ochrony roślin do instruktażu, kontroli i ścisłej współpracy z aktywem wiejskim w zakresie likwidacji ognisk i całokształtu walki ze stonką.

10. Zobowiązać Wydział Społeczno-Administracyjny do należytego wyjaśnienia kolegiom orzekającym zasad stosowania kar wobec osób celowo uchylających się od walki ze stonką ziemniaczaną.

11. Dla wykonania niniejszej Uchwały opracować plan realizacji i omówić go na posiedzeniach Prezydium Rad Narodowych w kwietniu, uwzględniając bieżące informacje pełnomocnika do walki ze stonką ziemniaczaną.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
(—) Bojsarowicz Józef
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 65.

UCHWAŁA Nr. XII/107
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 31. III. 1955 r.

w sprawie powołania Wydziału Orzecznictwa Karno - Administracyjnego Prezydium W. R. N.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając kolegialnie na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14 poz. 130) i § 12 Uchwały Rady Ministrów z dnia 17. IV. 1950 r. Instrukcja Nr. 2. w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr. A-57 poz. 654), oraz Uchwały Nr. 92 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1955 r. o organizacji i zakresie działania zarządów spraw wewnętrznych w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Monitor Polski Nr 16 poz. 163) postanawia:

1. powołać Wydział Orzecznictwa Karno-Administracyjnego Prezydium W. R. N. w miejsce dotychczasowego Oddziału Karno-Administracyjnego w Wydziale Społeczno - Administracyjnym, z zakresem działania wymienionym w § 4 pkt. 1 Uchwały Nr. 92 Rady Ministrów z dnia 5. II. 1955 r.

2. Powierzyć Kierownictwo Wydziału Orzecznictwa Karno - Administracyjnego ob. Antoniemu Niewińskimu — dotychczasowemu Kierownikowi Oddziału Karno - Administracyjnego.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
(—) Franciszek Grochalski
Przewodniczący Prezydium

Poz. 66.

UCHWAŁA Nr. X/84.
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 10 marca 1955 r.

w sprawie powszechnej akcji sanitarno-porządkowej i dezynfekcyjnej w skrócie ASPiD/1955 roku.

Stan sanitarny i wygląd estetyczny miast i wsi w naszym województwie nie osiągnął jeszcze należytego poziomu. Pomimo przeprowadzonych kilkakrotnie akcji sanitarno - porządkowych w ciągu ostatnich lat, stwierdza się poważne zaniedbania zarówno w urządzeniach jak i w utrzymniu poszczególnych obiektów. Analityczna ocena tego stanu pozwala stwierdzić, że powodem słabych wyników w zakresie podniesienia stanu sanitarnego w województwie były wady organizacyjne, jak również słaba kontrola wykonawstwa i brak zainteresowania ze strony organizacji społecznych, samej administracji obiektów, oraz szerokich mas ludności.

W całości zagadnienia uwydatnia się brak systematyczności i ciągłości w podnoszeniu stanu kultury sanitarno - higienicznej. Dlatego w przyszłym realizowaniu wytycznych II-go Zjazdu PZPR w zakresie kultury sanitarnej należy mieć na uwadze nie dorywcze i akcyjne traktowa-

nie spraw sanitarnych, lecz stałe i systematyczne wpajanie w szerokie masy ludzie pracujących, zamiłowania do higieny i porządku.

Ponieważ znaczna większość zagród na terenie naszego województwa, to zagrody typu wiejskiego, w których ma być przeprowadzona akcja porządkowo-dezynfekcyjna, zgodnie z zarządzeniem Nr 139 Ministerstwa Rolnictwa z dnia 19 sierpnia 1954 roku, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uważa za słuszne i celowe połączenie tej akcji z akcją sanitarno - porządkową w jedną akcję sanitarno - porządkową i dezynfekcyjną. Celem tej akcji będzie z jednej strony poprawienie stanu sanitarnego obiektów i podniesienie estetycznego wyglądu miast i wsi oraz ogólne podniesienie kultury sanitarnej samego społeczeństwa, z drugiej zaś strony przez polepszenie warunków bytowania zwierząt gospodarskich zmniejszenie nasilenia zaraźliwych chorób zwierzęcych, podniesienie rozwoju hodowli a tym samym lepsze zaopatrzenie w żywność pracującej ludności.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając kolegialnie na podstawie § 13 lit. o. Uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 roku (Monitor Polski Nr. A —57 poz. 654) w oparciu o Uchwałę Nr. 262 Prezydium Rządu z dnia 11 kwietnia 1953 r. w sprawie wiosennych akcji sanitarno - porządkowych (Monitor Polski Nr. A — 36 poz. 456) i zarządzeń Ministra Zdrowia i Ministra Rolnictwa oraz Ministra Gospodarki Komunalnej Nr. 18 z dnia 10 lutego 1954 r. na podstawie tej Uchwały wydanych, uchwala jednogłośnie co następuje:

§ 1.

W okresie od 1 kwietnia do 31 maja 1955 r. zorganizować i przeprowadzić akcję sanitarno - porządkową i dezynfekcyjną na terenie całego województwa koszalińskiego.

W organizowaniu akcji oprzeć się na wytycznych i instrukcji Ministerstwa Zdrowia z dnia 18 lutego 1954 (Monitor Polski A-22 poz. 365) w sprawie szczegółowego zakresu działania komitetów sanitarno - porządkowych wraz z załącznikiem do tej instrukcji oraz na instrukcji Nr. 4/54 Ministra Zdrowia z dnia 20 lutego 1954 r. w sprawie wiosennych akcji sanitarno - porządkowych (Dz. Urz. Ministra Zdrowia Nr 5 poz. 21, a także Min. Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej.

§ 2.

Dla sprawnego przeprdowadzenia akcji powołuje się Wojewódzki Komitet Akcji Sanitarno - Porządkowej i Dezynfekcyjnej. Jednocześnie wyznacza się na Przewodniczącego tego Komitetu Obywatela Józefa Bajsarowicza, — Zastępcę Przewodniczącego Prezydium Woj. RN. W skład Komitetu wejdą:

1. Przedstawiciele Organizacji Politycznych,
2. Przedstawiciele Komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej,
3. Kierownicy Wydziałów Prezydium Woj. RN,
4. Kierownicy Wojewódzkich Zarządów,
5. Przedstawiciel Okręgowej Rady Związków Zawodowych,
6. Przedstawiciel Wojewódzkiej Komendy Straży Pożarnej,
7. Dyrektorzy Zjednoczeń PGR.
8. Wojewódzki Komendant MO.
9. Przedstawiciele WZGS i ZSS.
10. Przedstawiciele Instytucji Gospodarczych,
11. Przedstawiciele Organizacji Masowych. jak Front Narodowy, Liga Kobiet, ZMP. i ZSCh.,
12. Inne zainteresowane instytucje.

§ 3.

Prezydia terenowych Rad Narodowych powołają Komitety ASPiD w swoim zakresie biorąc pod uwagę wytyczne Woj. Kom. ASPiD.

§ 4.

Do dnia 31 marca Woj. Kom. ASPiD winien się ukonstytuować oraz opracować plan pracy dla siebie i wytyczne dla Komitetów niższych szczebli. Ze swego składu Wojewódzki Komitet wyłoni:

15-sto osobowy Zespół Propagandowy,
15-sto osobowy Zespół Kontrolny,
6-cio osobowy Zespół Zbiórki Złomu,
6-cio osobowy Zespół współzawodnictwa.

W tymże czasie Prezydia Rad Narodowych zatwierdzą składy zaprojektowanych przez: Wydział Zdrowia i Oświaty PCK, Zarząd Rolnictwa i Weterynarii, Wydział Gospodarki Komuanlnej Sekcji Kontroli Propagandy i współzawodnictwa.

§ 5.

Zobowiązuje się

1. Wydział Zdrowia, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw i Urządzeń Komunalnych, Wojewódzki Zarząd Weterynarii do zorganizowania przy Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w terminie do 20 marca 1955 roku aparatu wykonanego w postaci cztero - osobowego sekretariatu. Zadaniem sekretariatu będzie przekazywanie wytycznych instrukcji Komitetom niższych szczebli oraz zbieranie i opracowywanie sprawozdawczości.

2. Wydział Zdrowia Zarząd Weterynarii, Zarząd Rolnictwa, PCK., Wojewódzką Stację San.-Epid., Wydział Handlu, Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw i Urządzeń Komunalnych do utworzenia fachowego zespołu doradczego, którego zadaniem będzie opracowywanie wszelkich materiałów instruktażowych dla sprawnego wykonywania ASPiD przez Komitety ASPiD służenie im pomocą i poradom fachowym, instruowania pracy sekretariatu i zespołów.

3. Kierowników Wydziałów Kierowników Zarządów Wojewódzkich oraz wszystkich Dyrekcji Instytucji Gospodarczych szczebla wojewódzkiego do wydania w swoich pionach odpowiednich zarządzeń oraz dopilnowania wykonawstwa w zakresie należytego poprawienia stanu sanitarnego obiektów pozostających w ich użytkowaniu lub administracji, a także do objęcia szefostwa nad poszczególnymi powiatami.

§ 6.

Sprawozdania z realizacji niniejszej uchwały składać będą Komitety ASPiD Prezydium Rad Narodowych w terminach dwu tygodniowych.

Ostateczne sprawozdanie z wykonania akcji Wojewódzki Komitet ASPiD złoży Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dnia 30 czerwca 1955 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
(—) Zbigniew Wróblewski
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

POZ. 67

ORZECZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, o opiece nad zabytkami.

Na podstawie art. art. 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 6 marca 1928 roku o opiece nad zabytkami, (Dz. U. Nr 29 poz. 265) uznaje się za zabytki:

1. Kościół filialny w Lubieszu, gm. Lubiesz pow. Wałcz, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.

Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego z XVII wieku.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków województwa koszalińskiego pod Nr 54.

2. Pałac w Niemicy (PGR — Kuszyca) gmina Sieciemin, wraz z otoczeniem.

Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest klasycystycznym zabytkiem budownictwa pałacowego (XVIII—XIX wiek).

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 45.

3. Dom w Jastrowiu przy ul. Stalina Nr 5.

Uzasadnienie faktyczne: dom ten jest zabytkiem budownictwa miejskiego z XVII wieku.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 59.

4. Kościół parafialny w Brzeziu, pow. Człuchów wraz z otoczeniem wystrojem wnętrza i zabytkami ruchomymi — ołtarza, amboną, chrzcielnicą.
Uzasadnienie faktyczne: kościół jest zabytkiem budownictwa sakralnego (barok) z XVIII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 62.

5. Kościół filialny w Żółtym, pow. Drawsko, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: kościół ten jest zabytkiem murowanego budownictwa sakralnego na wsi z początku XVII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 49.

6. Kościół filialny w Komorowie, pow. Sławno, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego na wsi z XVI—XVII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 46.

7. Kaplicę Świętego Piotra w Białogardzie, wraz z otoczeniem.
Uzasadnienie faktyczne: kaplica ta jest zabytkiem drewnianego budownictwa sakralnego z XVII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 39.

8. Kościół filialny w Ryczewie, pow. Drawsko, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem drewnianego budownictwa sakralnego z XVII—XVIII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 48.

9. Kościół parafialny w Tucznie, pow. Wałcz, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza i bramą cmentarną.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem średniowiecznego budownictwa sakralnego.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 33.

10. Kościół filialny w Gorawinie, pow. Kołobrzeg, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: kościół ten jest zabytkiem barokowego budownictwa drewnianego na wsi (szczyt wschodni z 1627 r.).
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 34.

11. Pałac w Podwilczu, pow. Białogard, wraz z otaczającym go parkiem.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem wiejskiego budownictwa pałacowego z początku XIX wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 38.

12. Pałac w Garbnie, pow. Sławno.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem klasycystycznego budownictwa pałacowego z końca XVIII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 23.

13. Kościół filialny w Garbnie, pow. Sławno, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: kościół ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego z XVII wieku — posiada we wnętrzu zabytki ruchome: ołtarz, ambonę, chrzcielnicę z XVII wieku oraz świecznik wiszący z XVIII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 24.

14. Kościół filialny w Strzalinie, pow. Wałcz, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem wiejskiego budownictwa sakralnego z początku XVIII wieku, we wnętrzu znajdują się przedmioty zabytkowe jak ołtarz, balustrada chóru, 4 lichtarze drewniane.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 33.

15. Kościół parafialny p. w. N. M. P. w Białogardzie, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem architektury sakralnej XV wieku, charakterystyczny dla terenu województwa koszalińskiego.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 40.

16. Dom mieszkalny w Jastrowiu przy ul. Mickiewicza 42.
Uzasadnienie faktyczne: dom ten jest zabytkiem budownictwa klasycystycznego z XVIII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 60.

17. Dom mieszkalny w Jastrowiu, pow. Wałcz, przy ul Konopnickiej Nr 71.
Uzasadnienie faktyczne: budowla ta jest zabytkiem budownictwa mieszkaniowego z przełomu XVII i XVIII wieku i jest charakterystyczna dla terenu województwa koszalińskiego.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 58.

18. Kościół w Ryczewie, pow. Sławno wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Obiekt ten jest zabytkiem wiejskiego budownictwa sakralnego z XIV—XVI wieku, posiada częściowo zabytkowy wystrój wnętrza: ambona, balustrada, ołtarz (XVII wieku).
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 31.

19. Kościół w Świelinie, pow. Koszalin, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: kościół ten jest zabytkiem gotyckiego budownictwa sakralnego na wsi, wybudowany został w XV wieku. (z zab. ruchomych — dzwon z XVII w. krzesło z pocz. XIX w. krucyfiks).
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 26.

20. Kościół w Manowie wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem sakralnego budownictwa na wsi, pochodzi z XVII wieku (około 1630 r.), we wnętrzu posiada przedmioty zabytkowe jak: ołtarz z XVII wieku oraz ambonę z tego okresu.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 30.

21. Kościół filialny w Mirosławcu, pow. Wałcz przy ul. Kościelnej.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem wczesnobarokowego budownictwa sakralnego z poł. XVIII wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 51.

22. Dom przy ulicy A. Gorczak tzw. dom Schliffenów w Kołobrzegu.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa mieszczańskiego z kresu XIV — XVI wieku, jest jedynym tego rodzaju obiektem na terenie województwa koszalińskiego.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 19.

23. Kościół filialny w Barzowicach, pow. Sławno wraz z otoczeniem oraz z wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem p. gotyckiego budownictwa sakralnego na wsi.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 37.

24. Zamek w Tucznie, pow. Wałcz wraz z otoczeniem (na terenie którego znajduje się gospodarstwo Jeziorowo PGR — Tuczno.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa obronnego z XVI wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 32.

25. Kościół filialny w Kościernicy, pow. Koszalin, wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem p. gotyckiego budownictwa sakralnego na wsi, wybudowany w XV wieku.
Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 25.

26. Kościół w Marcinkowicach, gm. Lubisz, pow. Wałcz wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.
Uzasadnienie faktyczne: kościół ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego z końca XVI i początku XVII wieku, — posiada zabytki ruchome: ołtarz główny, dwa ołtarze boczne, lampę wiszącą, pięć blach trumiennych, dzwonek przy zakrystii, dwa krucyfiksy, monstrancję.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 53.

27. Kościół w St. Jarosławiu, pow. Sławno.

Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego w XV wieku.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalinskiego pod Nr 57.

28. Kościół filialny w Bronikowie, pow. Wałcz wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.

Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem drewnianego budownictwa sakralnego na wsi z poł. XVII wieku, posiada zabytki ruchome: ołtarz , ambonę, feretron.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 52.

29. Kościół parafialny w Przechlewie, pow. Człuchów wraz z otoczeniem oraz wystrojem wnętrza.

Uzasadnienie faktyczne: kościół ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego (barok) z przełomu XVII—XVIII wieku.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 63.

30. Kościół filialny w Brokęcinie, pow. Szczecinek wraz z otoczeniem i wystrojem wnętrza oraz zabytkami ruchomymi: ołtarzem, amboną, epitafium (w wieży), dwoma lichtarzami i dzwonem z XVII wieku.

Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego z XVII wieku (barok).

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 61.

31. Młyn wodny w Lejkówku, gm. Lejkowo, pow. Sławno (obecnie nieczynny).

Uzasadnienie faktyczne: budowla ta jest zabytkiem przemysłowego budownictwa wiejskiego.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 56.

33. Kościół parafialny w Łabędziu, pow. Drawsko wraz z wystrojem wnętrza oraz otaczającym go dawnym cmentarzem.

Uzasadnienie faktyczne: obiekt ten jest zabytkiem budownictwa sakralnego z XIII — XIV wieku, — jest jednym z wcześniejszych zabytków na terenie woj. koszalińskiego.

Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków Województwa Koszalińskiego pod Nr 47.

Decyzja niniejsza — na podstawie art. 3 ust. 2, wymienionego rozporządzenia o opiece nad zabytkami i art. 37 ust. 3 lit. a) rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. Nr. 36, poz. 341) — ulega natychmiastowemu wykonaniu.

Od decyzji tej przysługuje odwołanie się do Ministerstwa Kultury i Sztuki, — odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie w ciągu 14 dni po dniu doręczenia decyzji.

Wojewódzki Konserwator Zabytków
(—) mgr Marian Dąbrowski

Za Prezydium Rady Narodowej
(—) Kazimiera Michałowska
Z-ca Przewodniczącego WRN

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. R. N. ze skorowidzem 18,— zł., opłata półroczna bez skorowidza 10,— zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — I Odział Miejski w Koszalinie, konto **Nr 607-95-101/1.** O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Ogólno-Gospodarczy Prezydium W. R. N. — w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, ul. A. Lampe Nr 34

Warunki prenumeraty: Prenumerata roczna 1 egz. ze skorowidzem 18 zł. Cena pojedyńczego egz. do 4 stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł. więcej od każdej strony.
Cennik ogłoszeń: Ogłoszenia drobne do 100 wyrazów — za 1 wyraz 0,90 zł. Ogłoszenia większe: 1 strona do 160 wierszy 240 zł. 3/4 strony do 120 wierszy 210 zł. 1/2 strony do 80 wierszy 165 zł. 1/4 strony do 40 wierszy 90 zł. Ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Konto Nr 607-95-101/1 w Narodowym Banku Polskim w Koszalinie.

C-6-1675. KZG Koszalin. D-848. 1000. 7. 55.